

จุฬาราชวิทยาลัย

สานภาษาไทย

Vol.2 No.2 Semester 2/2014

ส
ดจง
บ
ส
น
ค
ก
ก
ข
ณ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ปด. ปอกกล่าว

สันติภาพ ชารัมย์

เปิด

คำว่า “เปิด” ความหมายตามพจนานุกรมหมายถึง ทำให้สิ่งที่ปิดอยู่เผยออก แต่ความหมายโดยนัยต่อท้ายจากคำว่า “เปิด” นั้นมีหลายคำด้วยกัน เช่น เปิดดอก เปิดใจ เปิดโอกาส เปิดโลก เปิดหูเปิดตา เป็นต้น ซึ่งคำเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการเข้ามาเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น

เริ่มที่คำว่า “เปิดใจ” หมายถึง การเปิดเผยความรู้สึกนึกคิด การเปิดกว้างทางความคิด การเข้ามาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนั้นจำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน อย่างน้อยๆ ก็ต้องได้รับมอบหมายให้ทำงานเป็นกลุ่มในรายวิชาต่างๆ ดังนั้นแล้วนักศึกษาจึงจำเป็นต้องมีเพื่อน มีการรวมกลุ่มทำงานร่วมกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเปิดใจต่อกันเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของเราออกมาจึงมีความสำคัญที่จะทำให้เราเข้าใจกันมากขึ้น นอกจากนี้การเปิดใจยังหมายถึงการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างด้วย บางอย่างที่เราเห็นอาจจะไม่เป็นอย่างที่คิดไว้ ต่างไปจากที่เราคุ้นเคย แต่เราก็ต้องเปิดใจให้กว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ด่วนตัดสิน กระทั่งการเปิดใจยอมรับที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ในชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

“เปิดดอก” หมายถึง การบอกความในใจอย่างไม่ปิดบัง พูดความจริงอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่ลบลบคมใน การเปิดดอกนั้นมีความสำคัญในกรณีที่เรามีเรื่องคับข้องใจ มีปัญหาในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการเรียน การเงิน ครอบครัว ความรัก และเรื่องเพื่อน เราสามารถพูดคุยกับเพื่อนหรือปรึกษาอาจารย์ได้ ตักว่าการเก็บปัญหานั้นไว้ในใจคนเดียว การเล่าเรื่องราวบางอย่างหรือระบายความในใจกับเพื่อนที่เราไว้วางใจหรืออาจารย์ อาจจะช่วยให้เห็นทางออกจากปัญหา และแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างดี

“เปิดโอกาส” คำนี้สำคัญสำหรับนักศึกษา เพราะโอกาสไม่ได้มาหาเราบ่อยครั้งนัก การได้รับโอกาสบางอย่างทำให้เราได้เรียนรู้ ได้รับประสบการณ์ต่างๆ แม้โอกาสนั้นอาจมาไม่ถึงเรา แต่เราก็สามารถแสวงหาโอกาสด้วยตัวของเราเองได้ เช่น การเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เปิดโอกาสให้ตัวเองได้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งในสาขาและนอกสาขา การเปิดโอกาสให้ตัวเองได้แสดงความสามารถด้านใดด้านหนึ่งออกมา เป็นต้น

“เปิดโลก” ความหมายโดยนัยนั้นหมายถึง การเรียนรู้โลกกว้าง เราอยู่ในโลกที่กำลังเคลื่อนไหวไปอย่างรวดเร็ว หลายสิ่งหลายอย่างเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งด้านการสื่อสารและเทคโนโลยี การเรียนรู้และเท่าทันโลกเป็นสิ่งที่สำคัญในปัจจุบัน ใครที่ปรับตัวได้เร็วก็มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้มากกว่าคนอื่น

“เปิดหูเปิดตา” คำนี้มักจะเกี่ยวกับการไปพักผ่อนหย่อนใจและหาความรู้ไปในตัว แต่ในที่นี้จะหมายถึง การได้ฟังและได้เห็นสิ่งต่างๆ มากมาย มีประสบการณ์ที่กว้างไกล การร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยก็เป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง กระทั่งการเปิดหนังสืออ่านก็ถือ การได้เปิดหูเปิดตาของเราให้เห็นโลกกว้างอีกทางหนึ่งเช่นกัน

นักศึกษาควรตระหนักและระลึกไว้เสมอว่า เราอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนวัยแห่งการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ ถามตัวเองว่า เราได้ “เปิด” รับสิ่งต่างๆ ที่จะเข้ามาในชีวิตให้กว้างแล้วหรือยัง เตรียมพร้อมที่จะ “เปิด” โอกาสเพื่อเรียนรู้สิ่งเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

จดหมายฉบับ...

ถึง วิทยารักษ์ที่รัก....

ฉันเห็นข่าวตามสื่อที่ถอดสารข่าวว่าไม่ได้ “ไม่แล้งก็ท่วม” เกิดอะไรขึ้นกับโลกทั้งที่ความจริงข่าวนี้มีความรู้มาก มีประสบการณ์มาก ระดับ Scholar จาก university ยังต้องขอความช่วยเหลือเพื่อการวิจัย “กระดูกสันหลังของชาติ” กลับต้องพ่ายต่อ “ธรรมชาติโหด” ดังเพลงของราชินีลูกทุ่ง พุ่มพวง ดวงจันทร์

แม้จะแห้งแล้งเพียงใด เตือร่อนขนาดไหน แต่มีบางสิ่งที่ทำให้ฉันได้เห็นรอยยิ้มของข่าวนี้ คุณรู้ไหม? อะไรที่ทำให้เขายิ้ม ที่แม้แต่ฉันก็อดยิ้มตามไม่ได้ ถึงเขาจะถูกจัดเป็นฐานรากของสังคม แต่จิตใจเขาก็กลับสะกดคำว่ามนุษย์อย่างหาข้อโต้แย้งไม่ได้

อาจารย์ฟ็อก

ผศ.บุญยแสนอ ตริวิเศษ

ประหยัดไฟ...เบอร์ห้า?

เช้าวันหนึ่ง ครูได้อินผู้ใหญ่ว่านหนึ่งพูดถึงผู้บริหารหน่วยงานระดับจังหวัดท่านหนึ่งในเชิงตักเตือนว่า “ผู้บริหารคนนี้เป็นพวกประหยัดไฟ...เบอร์ห้า” ครูได้อินก็อดยิ้มกับความฉลาดทางภาษาของท่านไม่ได้ พลาดคิดไปว่าสมมงมนุษย์นี้ฉลาดน่าอัศจรรย์ ข้อความข้างต้นไม่ใช่แค่การสื่อความหมายธรรมดา แต่สองสะท้อนให้กระบวนการคิดหรือมโนทัศน์ของมนุษย์ เรามาดูเส้นทางความคิดที่แฝงมากับภาษาในประโยคนี้

คำว่า ‘ประหยัดไฟ’ ทำให้คิดไปถึงเครื่องใช้ไฟฟ้า โทรทัศน์ พัดลม ตู้เย็น ฯลฯ ‘เบอร์ห้า’ คือฉลากแสดงระดับความประหยัดไฟของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่กระทรวงพลังงานกำหนดมีเบอร์ ๑ ถึงเบอร์ ๕ เบอร์ ๕ ประหยัดไฟมากที่สุด ‘เบอร์ห้า’ ในบริบทนี้ ผู้พูดประสงค์ให้ผู้ฟังผวนกลับสับเสียงคำ เป็น ‘บ้าเห่อ’ คำว่า ‘เห่อ’ หมายถึง ความล้าพองใจ เหนื่อย เห่ออำนาจ ฯลฯ เมื่อไปรวมกับ ‘บ้า’ เธอคิดว่า ความ ‘เห่อ’ จะเพิ่มทวีอีกเท่าใด

อาการของ ‘บ้าเห่อ’ นี้ไม่แน่ว่าจะมีคุณสมบัติความประหยัด เพราะมักจะแสดงอาการตื่นเต้นยินดีมากจนออกนอกหน้าเสมอ มักแสวงหาการยอมรับจากคนอื่นโดยไม่เลือกวิธีการ บรรดาอาการเห่อเหล่านี้จะแสดงออกมาอย่างชัดเจนในรูปวัตถุ มีบ้านใหญ่ มีเครื่องใช้ราคาแพง รวมถึงการคุยโอ้อวดตนเองโดยไร้เยี่ยงอย่าง

‘ประหยัดไฟ’ ‘เบอร์ห้า’ สะท้อนให้เห็นภาพความนึกคิดทางภาษาของมนุษย์ในชีวิตประจำวันมนุษย์ไม่ได้สื่อสารเพียงภาษานัยตรงเท่านั้น หากมีการใช้ภาษาแฝงนัยจำนวนมาก ซึ่งมีความสำคัญในการสื่อสารและโดยเฉพาะภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาที่มีความลึกซึ้งอย่างยิ่ง

ก่อนจบ ผศ.คำพูดของโตโน่ของแตงโมที่ว่า “ภาตินจะรักภักธิดาตลอดไป” สะท้อนภาพนึกคิดทางภาษาอย่างไร? ใครตอบได้มีรางวัล!

ช่วงนี้ฉันกำลังจะเปิดภาคเรียน นักศึกษาใหม่เริ่มเข้าสู่รั้ว “มหาวิทยาลัย” รับการปฐมนิเทศ เขาได้พบอะไรใหม่ๆ แต่ก็พบกับการจากครอบครัว บ้าน ฉันมีโอกาสได้คุย ได้เห็นรอยยิ้มคนคนหนึ่งที่มาส่งลูกสาว ผู้เป็นแรงบันดาลใจสูงสุดของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นแล้งหรือท่วม ข้าวจะรอดหรือตาย ไม่ได้สำคัญเทียบเท่า

ได้ร่มไม้ข้างอาคาร กระต๊อบข้าวที่ขาดลุ่มและกับข้าวที่ไม่ต้องเลือกกิน เพราะมีเพียง “ปลาแดกบอง” แบบลูกอีสานแท้ๆ และผักลวก วางอยู่เหนือกระสอบปุ๋ยที่ติดคล้ายย่ำเป็นกระเปาะสเปซ ชายในชุดที่ฉันเดาว่าเป็นชุดที่ดูดีสุด พร้อมหญิงในชุด “ผ้าซิ่นตีนแดง” นั่งตรงข้าม เอยปากชวน

ฉันคุยกับทั้งสองนาน ฉันพบอะไรหลายอย่างในคนทั้งคู่ มีบางอย่างอยากจะทำให้เธอฟัง ทุกอย่างในวันนี้และตลอดไปล้วนถูกหยาบยืมจากอนาคตของคนทั้งสองที่มอบให้สร้างอีกหนึ่งอนาคต เขาผู้เดินทางมาตั้งแต่มาถึงสถาบันแห่งนี้ แต่ทุกอย่างที่ฉันได้เห็น ได้อิน มันคือความสุข คือรอยยิ้ม ที่ไม่รู้ว่ามีคุณค่าทุกซอกทุกซอหรือไม่? ลูกสาวของเขาจะเคยได้อินประโยคเหล่านี้หรือไม่? รู้ความรู้สึกของทั้งสองหรือไม่? หรือรู้เพียงแต่ไม่ได้ใส่ใจ? เขาหวัง เขาฝันอย่างมีสุข เขาฝากอะไรไว้ที่เธอมากมาย ฉันเองคิดว่ามันมากเกินไปแล้วตัวเล็กๆ ของเขาจะแบกรับแต่เขาก็ไม่สามารถปฏิเสธมันได้

ฉันคงต้องจบจดหมายเพียงเท่านี้ ภาพเหล่านี้คงเวียนมาให้เห็นเช่นนี้ทุกปี เว้นเสียแต่ฉันจะเลือกเดินลงจากสังเวียนนี้ไป ฉันก็ได้แต่หวังว่าเขาจะรับรู้ว่ามีพ่อแม่ “ได้หวัง ได้ฝันอย่างมีสุข ได้ฝากอะไรไว้ที่เธอมากมาย” และฉันขอให้มันเป็นจริงดังที่เขาปรารถนา

ด้วยรักและคิดถึง.....เสมอ
วิทยาประชาบาล

มู๋แหมม **มุ๋ฮู**

สุกกุ
ลอกกุ

อ.ณภัทร เขาร่วม

เมื่อฉบับที่แล้ว ได้กล่าวถึงการใช้คำเรียกครูผู้หญิงกับครูผู้ชาย ในภาษาเขมร ที่ใช้คำนำหน้าต่างกันคือ **สุก** กับ **ลอก** โดยครูผู้หญิง ใช้คำว่า **สุกกุ** ครูผู้ชาย ใช้คำว่า **ลอกกุ** ในที่นี้จึงขอเปรียบเทียบ ความหมายและการใช้คำว่า **สุก** กับ **ลอก** ในภาษาเขมรเพื่อให้เห็น ลักษณะร่วมและความแตกต่างในการใช้คำทั้งสองคำนี้

สุก (เนียะ) กับ **ลอก** (โล้ก) ลักษณะร่วมและต่างกัน ใน สรรพนามบุรุษที่ ๒ ของภาษาเขมรการใช้ โล้ก **ลอก** หมายถึง คุณท่าน (สรรพนามบุรุษที่ ๒) ใช้เพื่อแสดงความสุภาพ เป็นทางการและให้เกียรติคู่สนทนาเป็นระดับภาษาที่สูงกว่า เนียะ **สุก** ซึ่งหมายถึง คุณ เธอ (สรรพนามบุรุษที่ ๒) ที่ใช้ในภาษาพูดทั่วไป โดยสามารถใช้แสดงความสุภาพแบบไม่เป็นทางการมากนัก (นอกจากนี้ **สุก** ยังเป็นคำนาม สามัญ หมายถึง คน อีกด้วย)

จากความหมายและบริบทการใช้ดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงนิสัย ของระบบสังคม “ปีตารีปโตย” ที่สะท้อนผ่านคำในภาษาเขมร **สุกกุ ลอกกุ** สอดคล้องกับที่ ผศ.ดร.ชาญชัย คงเพ็ชรธรรม (คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี) ได้แสดงทรรศนะไว้ ระหว่างการประชุมสัมมนา โครงการอบรมการสอนภาษาเขมรและ เครือข่ายอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ณ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไว้ว่า แม้วรรณกรรมเขมรหลายเรื่องได้ยกย่อง บทบาทของ “สตรี” ไว้ โดยมีลักษณะของแนวคิด “มาตารีปโตย” แต่ในสังคมเขมรแท้จริงนั้น ยังคงเป็นระบบสังคม“ปีตารีปโตย” คือ บุรุษเป็นใหญ่ หรือมีสิทธิมากกว่าสตรีอยู่นั่นเอง ทั้งนี้ได้เสริมท้ายว่า หากพินิจแลงานวรรณกรรมเขมรได้สะท้อนว่าสตรีที่จะเป็นที่ยอมรับ ในสังคมคือ สตรีผู้มีบทบาทเป็น “แม่” ไม่ใช่สตรีหรือผู้หญิงทั่วไป ในสังคม

ข้อมูลข้างต้นน่าจะเพียงพอให้ทุกท่านพออนุมานหรือได้คำตอบ เชิงสันนิษฐานแล้วว่า เหตุใดคำว่า ครูผู้หญิง ในภาษาเขมร ใช้คำว่า **สุกกุ** ส่วนครูผู้ชายใช้คำว่า **ลอกกุ**

สวนหนังสือ

อ.อุภาวณณ์ นามหิรัญ

น้ำเงินแท้ : นวนิยายอิงประวัติศาสตร์การเมืองที่นักอ่านไม่ควรพลาด

สวัสดีนักอ่านทุกท่าน พบกันอีกครั้งกับคอลัมน์สวนหนังสือที่จะแนะนำให้ทุกท่าน รู้จักและอยากหยิบหนังสือขึ้นมาอ่าน หวังใจว่า...เยาวชนทั้งหลายจะกระหายมีหนังสือไว้ในมือกันคนละเล่มสองเล่มนะค่ะ

“น้ำเงินแท้” นวนิยายเรื่องใหม่ของนักเขียนดับเบิลไครต์ วินทร์ เลียววาริณ เป็น นวนิยายอิงประวัติศาสตร์การเมืองที่บอกเล่าเรื่องราวผลกระทบจากเหตุการณ์หลังการ เปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ และผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดว่าเป็นภาค ต่อของเรื่องประชาธิปไตยบนเส้นขนาน

“น้ำเงินแท้” จะทำให้ผู้อ่านวางหนังสือไม่ลง ด้วยโครงเรื่องที่นำติดตามสอดร้อย กันตลอดทั้งเรื่อง มีเนื้อหาที่สอดแทรกเค้าโครงเรื่องจริงผสมผสานกับตัวละครสมมุติ ที่วินทร์สร้างอย่างลงตัว ด้วยการสร้างตัวละครเอกอย่าง ดันแสง สวาดวงศ์ ให้เป็น ผู้ดำเนินเรื่องถ่ายทอดเรื่องราวความทุกข์เมื่อต้องติดคุกจากผลพวงเหตุการณ์กบฏบวรเดช ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้ที่ร่วมชะตากรรมทั้งบุคคลที่มีชีวิตจริงในประวัติศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นพระยาศราภัยพิพัฒน์, ม.จ.สิทธิพร กฤดากร เจ้าของประโยค ‘เงินทองของ

“พะหมี่” ตีแตก

อ.ปาไลตา ผลประดับเพ็ชร

“พะหมี่” พ้องเสียงพยัญชนะท้าย - พะหมี่พ้องคำกลาง

สวัสดีค่ะ พบกันอีกครั้งกับ “พะหมี่” ตีแตก ฉบับที่สองของพุทธศักราชใหม่ นะคะ ฉบับที่แล้วผู้เขียนได้ทิ้งปริศนาไว้ในกลอนสุภาพว่า

สักวารักษาไว้ไม่ได้	อำเภอนิจจังหวัดแม่ฮ่องสอน
สิบเอ็ดโมงแล้วเพิ่งจะตื่นนอน	ทำนายตกไว้ก่อนจะเกิดการณ
เอาของแลกกับเงินตราจำนวนหนึ่ง	ทั่วทุกคนล้วนต้องถึงซึ่งสังขาร
เป็นหัวหน้ามีลูกน้องบริวาร	คำโบราณเรียกยามเช้าว่าโรย

ปรากฏว่ามีผู้อ่านส่งคำตอบเข้ามาเยอะมาก และได้มอบรางวัลกันไปเป็นที่เรียบร้อย ปริศนานี้มีด้วยกัน ๘ คำตอบ เริ่มตั้งแต่พรรคแรก ก็คือ หาย ปาย สาย หาย ขาย ตาย นาย และงาย ตามลำดับ เมื่อทราบคำตอบแล้วจะเห็นได้ว่าทุก คำตอบมีเสียงพยัญชนะท้ายเหมือนกันคือเสียง /ย/ ปริศนาชนิดนี้เรียก**พะหมี่พ้องเสียงพยัญชนะท้าย หรือพ้องเสียงตัวตัวสะกดคะ**

.....และถ้าจะให้การตอบสมบูรณ์ต้องตอบกลับมาเป็นกลอนชนิดเดียวกันนะคะ เช่น

“สักวาทำหายหาไม่เจอ	อำเภอปายอยู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน
สิบเอ็ดโมงสายแล้วเพิ่งตื่นนอน	หมอลักษณ์ทายไว้ก่อนจะเกิดการณ
เอาไปขายแลกกับเงินหลายสิบบาท	พอถึงฆาตก็ต้องตายไร้สังขาร
เป็นเจ้านายคุมลูกน้องบริวาร	คำโบราณเรียกยามเช้าว่างายเอย”

สำหรับคอลัมน์ “พะหมี่” ตีแตกฉบับนี้ ผู้เขียนจะขอแนะนำให้รู้จักกับปริศนา พะหมี่อีกรูปแบบหนึ่ง เป็นปริศนาแบบไหนลองไปหาคำตอบกัน แต่อย่าเพิ่งแอบดู เฉลยนะค่ะ

สักวาปริศนาทำให้คิด	ชื่อข้าวเกรียบรายมิตรคิดออกไหม
จะฝากถอนโอนจ่ายไปที่ใด	เล่นปิกขาวขวัญใจบุรีรัมย์
สารพันสรรพหาวามีภักดี	ลิงชอบนักร้องลั่นกินอัมหนา
คำไวพจน์ของไพรพวงจิงโจคำ	แต่มดิลกคตไพรพวงจิงโจ

ปริศนาในรูปแบบนี้จะคล้ายๆ กับพะหมี่พ้องคำหน้าและพ้องคำหลัง คือมีคำ พ้องหรือเสียงพ้องเหมือนกัน ต่างกันตรงที่พะหมี่ชนิดนี้มีคำพ้องอยู่ในตำแหน่งกลาง คำ สำหรับกลอนปริศนาข้างต้นนี้มีทั้งหมด ๗ คำตอบ เริ่มตั้งแต่พรรคที่ ๒ คำตอบก็ คือ ฮานามิ ธนาการ อนาวิน บรรณาการ บานานา วนาลี และอุณาโลม ตามลำดับ จะเห็นว่าทุกคำตอบมีเสียงพ้องกลางคำเหมือนกัน คือเสียง /นา/ ทั้งในรูป “นา” และ “ณา” ปริศนาชนิดนี้เรียกว่า **“พะหมี่พ้องคำกลาง”** คะ

เราได้รู้จักกับปริศนาพะหมี่กันไปพอสมควรแล้วตั้งแต่ พะหมี่พ้องคำหน้า พะหมี่พ้องคำหลัง พะหมี่ลูกโซ่ พะหมี่พ้องเสียงพยัญชนะต้น พะหมี่พ้องเสียงพยัญชนะ ท้าย และล่าสุด พะหมี่พ้องคำกลาง ที่นี้ลองมาทบทวนความรู้ดูว่าผู้อ่านพอจะจำรูป แบบของปริศนาที่ผ่านมาได้หรือไม่ คำตอบของปริศนาต่อไปนี้เริ่มตั้งแต่พรรคแรกเลย คะ อย่าลืมนะคะ...ทุกคำตอบต้องสัมพันธ์กันในทางใดทางหนึ่งเสมอ หากญแจดอก แรกให้พบนะค่ะ แล้วมันจะนำไปสู่ญแจดอกอื่นๆ หรือไม่จ้า

ขาอ่อยขาหุ	ศิลปะการต่อสู้แบบญี่ปุ่น
ตายทันทีที่รถชนหมดสิ้นบุญ	เรื่องวุ่นวายยังคงคำนานหนักใจ
เกิดผื่นแพ้ทาแก้คันบรรเทาพิษ	ศิลปินเพื่อชีวิต...อิทธิทุกสมัย
จับได้พร้อมของกลางอย่างทันใด	ฝึกเอาไว้แม้ไม่หล่อเป็นต่อเอย

ใครไขปริศนาออกแล้ว ส่งคำตอบมาที่ e-mail: um_palita@hotmail.com หรือถ้าใครอยากลองตั้งปริศนาทายเองบ้าง ก็ส่งมาได้เลยนะค่ะ แล้วพบกันพะหมี่ รูปแบบนี้ในฉบับต่อไปคะ

มายา ข้าวปาลิของจริง’ รวมทั้งสอ เศรษฐบุตร (สอ เสถบุตร) ผู้ทำปทานุกรมระหว่าง อยู่ในคุก ซึ่งคำศัพท์ที่วินทร์ใช้เป็นชื่อบทแต่ละบทนั้นก็มาจากปทานุกรมและแผนนัยยะ ให้ผู้อ่านได้ขบคิดต่อไป

นวนิยายเรื่อง น้ำเงินแท้ แฝงข้อคิดถึงผลกระทบทางการเมืองให้ผู้อ่านได้ย้อน มองประวัติศาสตร์ ได้เห็นผลของการใช้อำนาจ และความคิดเห็นที่ไม่ลงรอยกันอันก่อ ให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ข้าแล้วข้าเล่า จนถึงปัจจุบันก็ยังมีภาพเหล่านี้ปรากฏอยู่เนืองๆ นอกจากนี้ ข้อคิดสำคัญที่วินทร์พยายามนำเสนอตลอดทั้งเรื่อง ก็คือ การให้ความสำคัญกับ การศึกษา ผู้ที่ติดคุกทางการเมืองอันเนื่องจากกบฏบวรเดช ล้วนเป็นนักคิดนักเขียน คนสำคัญของไทย เมื่อติดคุกจึงพยายามร่วมมือร่วมใจกันทำปทานุกรม นำโดย สอ เศรษฐบุตร (สอ เสถบุตร) โดยสะท้อนให้เห็นแนวความคิดที่ว่า การศึกษาและความรู้คือรากฐานของ การมีทัศนคติต่อสิ่งต่างๆ อย่างรอบด้านและโปร่งใส

ท้ายสุดนี้ขอฝากบทพันธ์ที่โปรยปรายหลังจากเรื่อง “น้ำเงินแท้” ของ วินทร์ เลียววาริณ ดังนี้

นรชาติวางวาย	มลายุล้นทั้งอินทรี
สถิตทั่วแต่ซวัด	ประดับไว้โนโลกา

(สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส ; ฤทธสาธอน้องคำฉันท์)

งานภาษาไทย

เรื่องเล่า เรา ภาษาไทย

ปากกับไป...แต่ใจไม่ลืม

ยามเย็นวันเลี้ยงส่งรุ่นพี่ปี ๔ ที่สำเร็จการศึกษาเป็นวันที่ไม่ว่าจะหันไปทางไหนก็มีแต่เสียงหัวเราะ และรอยยิ้ม รอยยิ้มแห่งการแสดงความยินดีแก่พี่ๆ ทุกอย่างก้าวที่เดินเข้ามาภายในงานเลี้ยงทุกคนจะเห็นสีสันแห่งบรรยากาศที่จัดเป็นงานวัดแบบลูกทุ่ง สดชื่น สนุกสนาน และครื้นเครง

ความภูมิใจฉายชัดสำหรับผู้ที่จัดสถานที่ เพราะทุกคนที่มาร่วมงานต่างให้ความสนใจถ่ายภาพไว้เป็นที่ระลึก การจัดสถานที่ในครั้งนี้แบ่งเป็นซุ้มต่างๆ ของน้องๆ ปี ๑-๓ และจัดออกมาเป็นรูปแบบงานวัดให้เสมือนว่าผู้ที่เข้าร่วมงานได้บรรยากาศงานวัดที่สนุกสนานรื่นเริงจริงๆ ผู้ที่เข้าร่วมงานต่างร่วมย้อนยุคด้วยการแต่งกายเลียนแบบคล้ายย้อนไปเมื่อ ๕๐ ปีก่อน จะมองไปทางไหนก็มีแต่พี่คล้าและทองกวาวในละครมนตร์รักลูกทุ่งออกมาเดินเฉียดฉายกันละลานตา

หลังจากหกโมงเย็น ผศ.บุญยแสนอ ตรีวิเศษ เป็นประธานกล่าวเปิดงาน และได้ให้กำลังใจและข้อคิดในการใช้ชีวิตแก่ลูกศิษย์ทุกคน หลังจากนั้นอาหารพร้อมบริการ ทุกคนต่างรับประทานอาหารและพูดคุยกันอย่างชื่นมื่น พร้อมกับฟังเพลงเบาๆ สบายๆ จากวงดนตรี ศศ.บ. การแสดงของน้องๆ แต่ละชั้นปีเริ่มขึ้นเมื่อเวลาหนึ่งทุ่มตรง สร้างสีสันในงานเลี้ยงรื่นเริงสนุกสนานมากขึ้น โดยเฉพาะจุดเด่นของงานคือการแสดงของพี่ปี ๓ นำแสดงโดยพี่จักรี พันธมณี และพี่บุญฤทธิ์ เสียงพิมาย ที่สร้างเสียงหัวเราะแก่ผู้ร่วมงาน การแสดงชุดนี้แม้จะเป็นแนวตลกขำขัน แต่ก็แฝงไปด้วยคติสอนใจน้องๆ ให้ตระหนักเรื่องการใช้ชีวิตในวัยเรียน

ช่วงสุดท้ายของงานเป็นช่วงที่พี่ปี ๔ ได้แสดงความรู้สึกที่มีต่อสถาบัน อาจารย์ และน้องๆ ร่วมสาขาวิชา ทุกคนได้กล่าวถึงความรู้สึกต่างๆ ที่มีตลอดสี่ปีแตกต่างกันออกไป แต่สิ่งที่ทุกคนกล่าวไว้เหมือนกันคือ พี่ทุกคนจะไม่ลืมที่นี่ จะไม่ลืมสถาบันแห่งนี้ จะไม่ลืมอาจารย์ผู้ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี ไม่ลืมน้องๆ ทุกคนที่ร่วมสายเลือดภาษาไทยด้วยกัน แม้จะมีความอาลัยที่ต้องจากลา แต่การจากลาไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายเสมอไป เพราะการจากลาในครั้งนี้คือการบ่งชี้ว่า พี่ๆ ทุกคนประสบความสำเร็จในการเรียน และจากไปเพื่อแสวงหาสิ่งที่ดีในอนาคต

บรรยากาศแห่งความอาลัยจางลงไปเมื่อวงดนตรี ศศ.บ. ได้ขึ้นบรรเลงอีกครั้ง ทุกคนต่างปลดปล่อยและร่วมสนุกสนานด้วยกันทั้งพี่ทั้งน้อง กอดคอรำลึกันเป็นครั้งสุดท้าย เมื่อมีโอกาสดิเรกที่เราจะกลับมาพบกันใหม่ และเราทุกคนจะจำไว้ขึ้นใจว่าเราคือเลือดภาษาไทยเหมือนกัน

๔ ปีกับหยาดเหงื่อที่เธอทุ่ม

๔ ปีงานเร้าเธอไม่หยา

๔ ปีมิตรภาพไม่เสื่อมคลาย

๔ ปีสุขสบายไม่ลืมกัน

นางสาวอารดา ใจกล้า
ศศ.บ.ภาษาไทย ชั้นปีที่ ๒

บันทึก...

แรงบันดาลใจจากแก่งตะนะ

เริ่มต้นเช้าวันใหม่ด้วยบรรยากาศเย็นสบาย ท่ามกลางสายฝนที่รินโปรยปรายตลอดสองข้างทาง การเดินทางของข้าพเจ้าเริ่มขึ้นด้วยความสุขกายสบายอารมณ์ แต่เมื่อมาถึงสถานที่ที่ได้สัญจรมาถึงข้าพเจ้าคิดว่าชีวิตยังขาดอยู่อย่างหนึ่งที่จะทำให้มีความสุข คือการได้มาเรียนรู้ในสิ่งที่ชีวิตเรายังไม่เคยได้สัมผัสหรือลิ้มรส นั่นมันมีคุณค่ามากน้อยเพียงใด

การเดินทางมาทัศนศึกษาที่แก่งตะนะ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานีในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง ทั้งธรรมชาติและเพื่อนร่วมทาง สำหรับความงดงามของธรรมชาติ ณ ที่แห่งนี้ยังคงความงามที่สร้างขึ้นเองโดยธรรมชาติอย่างแท้จริง สายน้ำเมื่อกระทบกับแสงแดดในช่วงบ่ายๆ ไล่เรียงตามผิวน้ำเป็นจังหวะอย่างลงตัวดังเพชรพลอยลอยเลื่อนเรียงกันอย่างเป็นระดับ โชดหินที่เป็นโบกเป็นหล่มน้อยใหญ่เหมือนในเกมออกหิน เมื่อเราก้าวเท้าลงบนโชดหินที่ละก้อนอย่างระมัดระวัง มันดูสนุกและท้าทายกับชีวิตยิ่งนัก

ต้นกล้า

กอ

...คุณค่าภาษาไทย...

ภาษาไทย ไพเราะเสนาะจิต
ภาษาไทย ขามพิศทุกสมัย
ภาษาไทย รูปคำงามวิไล
ภาษาไทย คู่ไทยมานานปี
ภูมิใจ ในภาษาที่งามสรรพ
ภูมิใจ ไทยมีทรัพย์สินมรดกดีศรี
ภูมิใจ ไทยมีปราชญ์รัตนกวี
ภูมิใจ ไทยมีภูมิปัญญา
เอกลักษณ์ ของไทยมิใช่อื่น
เอกลักษณ์ หยดย่นคือภาษา
เอกลักษณ์ ความงามพรรณนา
เอกลักษณ์ คุณค่าภาษา
ชาติ ยืนยงคงอยู่ด้วยน้ำจิต
ชาติ รวมหมื่นชาติแห่งศักดิ์ศรี
ชาติ ดำรงคงมั่นด้วยไมตรี
ชาติ เเด่นดีเพราะมีภาษาไทย

นายกิตติมงคลดี โตหนึ่ง
ศศ.บ.ภาษาไทย ชั้นปีที่ ๒

การเดินทาง

สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกชอบและประทับใจในการเดินทางครั้งนี้คือ สะพานแขวนที่ยาวที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แรกสัมผัสที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเดินชมความสวยงามของแก่งจากข้างบนสะพานนั้นข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้น ดีใจและภูมิใจอย่างที่สุด ทิวทัศน์ทั้งสองฝั่งผสมผสานความเป็นธรรมชาติได้อย่างลงตัว หากมองอีกมุมของโลกจินตนาการแล้วคล้ายอยู่ในโลกแห่งความฝัน เสมือนเราท่องไปในป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ของแมกไม้ นานาพันธุ์ จนข้าพเจ้ารู้สึกได้เลยว่า หากผู้ใดได้มาเยือนสถานที่แห่งนี้แล้วจะมีความคิดไม่ต่างไปจากข้าพเจ้าอย่างแน่นอน มันจุดประกายความคิดต่างๆ ขึ้นมาในหัวของเรา เพราะเมื่อได้มาสัมผัสแล้วจะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจกับเราอย่างไม่รู้ตัว

พี่สอนน้อง

ความสำเร็จก้าวแรกที่ฝันไป...พี่ได้ด้วยตัวเรา

“๔ ปีนะเธอ มันก็แค่แป๊บเดียวเอง พยายามตั้งใจเรียน หมั่นทำงานส่ง ตั้งหน้าตั้งตาอ่านหนังสือสอบ ถ้าทำทุกอย่างตามนี้นั่นก็จบเองแหละ คงไม่มีอะไรยากเกินความสามารถของเราไปได้หรอก”

คำพูดนี้มันยังดังก้องอยู่ในโสตประสาทของพี่อยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ปี ๑ จนถึงปี ๔ พี่ยังจำคำพูดของตัวเองได้เสมอ

น้องๆ หลายคนอาจจะมีความรู้สึกว่า การเรียนในมหาวิทยาลัยถึง ๔ ปี มันช่างเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานมากนักร ซึ่งน้องๆ ต้องพบเจอกับปัญหาต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาการคบเพื่อน ปัญหาการใช้ชีวิตโดยปราศจากอ้อมอกของพ่อแม่และปัญหาอื่นๆ อีกมากมายที่จะตามมาหลังจากที่น้องๆ ได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย สำหรับตัวพี่เองก็เจอกับปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มากมายเช่นกัน พี่เคยท้อไปหลายครั้ง เคยคิดที่จะหยุดเรียนไปทำงานหาเงินไว้ใช้เองเหมือนกัน แต่พอพี่มองย้อนกลับมาข้างหลัง พี่เห็นคนที่รักพี่และคนที่พี่รักคอยให้กำลังใจ คอยให้คำปรึกษาพี่อยู่ตลอดเวลา มันก็ทำให้พี่ฮึดสู้ขึ้นมาอีกครั้ง โดยเฉพาะพี่กับแม่คนที่ส่งเสียให้พี่ได้เรียนในมหาวิทยาลัย ท่านทั้งสองอดทนทำงานหนักแม้จะเหนื่อยกายเหนื่อยใจสักแค่ไหนท่านก็ต้องอดทน เพื่อที่จะหาเงินมาส่งเสียให้พี่ได้เรียนสูงๆ มีงานดีๆ ทำ จะได้ไม่ต้องมาเป็นลูกจ้างโรงงานเหมือนพี่กับแม่อีกเพียงแค่ ๑ ปี ความสำเร็จก้าวแรกในชีวิตที่พี่ฝันไปเอาไว้ใกล้จะเป็นความจริงแล้ว ระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมาพี่ใช้ทั้งความขยันหมั่นเพียร ความอดทน ฝ่าฟันต่ออุปสรรคต่างๆ อย่าง เป้าหมายของพี่คือ พี่ต้องเรียนให้จบตามหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดเอาไว้และจะต้องมีงานดีๆ ทำเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูพี่กับแม่

พี่อยากให้น้องทุกคนเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการเรียนในมหาวิทยาลัยให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะได้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนมาใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ ระยะเวลา ๔ ปีมันก็แค่แป๊บเดียว เพียงแค่น้องๆ ตั้งใจเรียน มีความอดทน ทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด เพียงแค่นี้ความสำเร็จก้าวแรกก็อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมมือของน้องๆ อย่างแน่นอน...สู้ๆ นะคะ

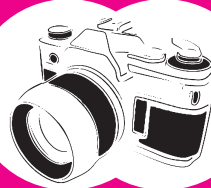
นางสาวพนิดา ทองสุข
ศศ.บ.ภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓

เมื่อข้าพเจ้าได้มาศึกษาแหล่งเรียนรู้จากธรรมชาติ ณ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะนี้แล้ว มันทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจอย่างหนึ่งคือ ความรู้และจินตนาการในการมองภาพรวมของธรรมชาติที่ข้าพเจ้ามั่นใจและคิดอยู่เสมอว่า

“ธรรมชาติมีคุณค่าต่อชีวิตของมนุษย์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ”

นางสาวสุภาภรณ์ โยแจ่ม
ศศ.บ.ภาษาไทย ชั้นปีที่ ๑

- เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ มกราคม ๒๕๕๘ สาขาวิชาภาษาไทยได้จัดโครงการฝึกอบรมทักษะการจัดรูปแบบหนังสือด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปให้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ณ ห้องประชุมหงส์พันธุ์ อาคารนวัตปัญญา โครงการนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะ ในการใช้คอมพิวเตอร์ และเตรียมพร้อมเพื่อประกอบวิชาชีพต่อไป

- เมื่อวันที่ ๑๖-๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ ๓ ศึกษาฐานในหน่วยงานฝึกประสบการณ์ด้านสื่อสารมวลชน ได้แก่ ไทยทีวีสีช่อง ๓, อสมท, หนังสือพิมพ์มติชน และโรงพิมพ์สยามกีฬา โครงการนี้เป็นการช่วยเปิดโลกทัศน์ให้นักศึกษาได้เห็นกระบวนการผลิตสื่อสารมวลชนแบบมืออาชีพระดับประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนและการทำงานในอนาคต

- เมื่อวันที่ ๒๑-๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ ๑ ทักษะศึกษานอกสถานที่เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ครั้งที่ ๔ ณ อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี กิจกรรมนี้เป็นการจัดประกายการเขียนสารคดี บทกวี และเรื่องเล่า ของนักศึกษาให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

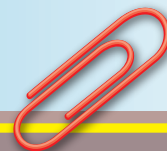
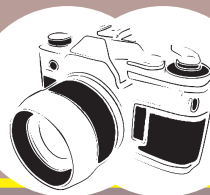

- เมื่อวันที่ ๔-๖ เมษายน ๒๕๕๘ สาขาวิชาภาษาไทยจัดโครงการค่ายคิดวิเคราะห์ที่แสนสนุกสนานภาษาไทย ณ บ้านสวน อ.ห้วยราช จ.บุรีรัมย์ กิจกรรมนี้นอกจากจะเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้องในสาขาแล้ว ยังได้เรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนบ้าน สวนอีกด้วย

ภาพข่าว

เล่าเรื่อง..

● วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ สาขาวิชาภาษาไทยจัดโครงการสัมมนาหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพภาษาไทย ณ หอประชุมศิวิลาลัย กิจกรรมนี้เพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ได้นำเสนอผลการฝึกประสบการณ์ในหน่วยงานต่างๆ เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์จากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์จากพี่สู่น้องด้วย

● เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ สาขาวิชาภาษาไทยได้จัดงานเลี้ยงสร้างสรรค์อาลารุ่นพี่นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ ที่สำเร็จการศึกษา ณ หอประชุมศิวิลาลัย บรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนานรื่นเริง เป็นการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องร่วมสาขาวิชา และร่วมแสดงความยินดีกับรุ่นพี่บัณฑิตใหม่ทุกคน

ที่น่าว...

คนเก่ง...

นางสาวสุพานี รัตนนท์ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย (ศศ.บ.) ชั้นปีที่ ๓ ได้รับรางวัลชนะเลิศจากโครงการประกวดเขียนเรียงความ “จังหวัดของฉันในปี ๒๐๒๐” ระดับอุดมศึกษา ขอชื่นชมยินดีกับคนเก่ง

กิจกรรมเทอม ๑/๒๕๕๘

โครงการจัดการความรู้เพื่อยกระดับคุณภาพสาขาวิชาภาษาไทย

โครงการสัปดาห์รักษาราชการไทย

โครงการสัปดาห์สุนทรภู่ เชิดชูภาษาไทย

โครงการทดสอบความรู้ทางภาษาไทยครั้งที่ ๑๒

โครงการอบรมพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยของบุคลากรและนักศึกษา

*หมายเหตุ บางโครงการเวลาและสถานที่ยังไม่ได้กำหนดแน่นอน จะแจ้งให้ทราบภายหลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
RAJABHAT BURI RUM